

Sygn. akt I NSW 5143/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

SSN Marek Siwek

w sprawie z protestu wyborczego M.K.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji
Wyborczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

M.K. w piśmie z 16 lipca 2020 r. zatytułowanym „protest przeciwko wyborowi Prezydenta RP” zarzucił naruszenie przepisów Konstytucji RP poprzez wyznaczenie terminu wyborów na dzień 28 czerwca 2020 r., naruszenie zasady równości kandydatów w wyborach przez ograniczenie możliwości dotarcia do wyborców i agitacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na mocy art. 129 Konstytucji RP prawo do zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP przysługuje wyborcy na zasadach określonych w ustawie.

Materialnoprawne podstawy protestu wyborczego określone są w art. 82 § 1 pkt 1 i 2 k.wyb., w myśl którego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W zakresie kwestii proceduralnych należy natomiast podkreślić, iż według art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Całościowa analiza treści wniesionego protestu wyborczego wskazuje, że nie zostały w nim podniesione zarzuty naruszeń określonych w art. 82 § 1 k.wyb.

Wnoszący protest podnosił zagadnienia ustrojowe, wskazywał w sposób ogólny na naruszenia przepisów Konstytucji RP, ustaw, kwestionował zgodność postanowienia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 3 czerwca 2020 r. w sprawie zarządzenia wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z aktami prawa wyższego rzędu, pomimo tego, że art. 82 § 1 k.wyb. takiej możliwości nie przewiduje. Z art. 82 § 1 k.wyb. wynika ograniczony zakres przepisów Kodeksu wyborczego i Kodeksu karnego, których naruszenie można podnieść w proteście wyborczym i nie są one związane z prowadzeniem i finansowaniem kampanii wyborczej, budżetem na to przeznaczonym, procesem legislacyjnym poprzedzającym wybory czy funkcjami publicznymi pełnionymi przez kandydatów, ale z przebiegiem głosowania, ustaleniem wyników głosowania lub wyników wyborów.

Podobnie zarzuty dotyczące ograniczonego czasu trwania kampanii, terminów wykonania czynności wyborczych, sposobu prezentowania w mediach publicznych informacji na temat poszczególnych kandydatów czy agitacji wyborczej nie mogą być w żadnym razie powiązane ze znamionami przestępstwa

stypizowanego w art. 249 pkt 2 k.k., nie stanowi przez to przestępstwa należącego do kategorii wspomnianej w art. 82 § 1 pkt 1 k.wyb.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy, na podstawie w art. 322 § 1 k.wyb., pozostawił protest bez dalszego biegu.